

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

I. Bulla Canonizationis S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

BULLARIUM ROMANUM.

TOMUS UNDECIMUS,

SIVE

CONTINUATIONIS PARS QUINTA.

CLEMENS DECIMUS
PONTIFEX CCXLIII.

ANNO DOMINI MDCLXX.

CLEMENS DECIMUS, Romanus, Æmilius antea dictus, Laurentii de Alteriis filius, S. R. E. Presbyter Cardinalis, Summus Pontifex pronuntiatus die 29. Aprilis 1670. & die 11. Maji ejusdem anni coronatus: Creavit Cardinales 20. Obiit die 21. Julii 1676. Vacavit Sedes Mens. 1. dies 30.

ANNO
1670.

APPENDIX AD TOM. VI.

I. Bulla, sive Literæ Decretales Canonizationis S. Mariæ Magdalena de Pazzis Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo, quam Clem. IX. Pont. Max. una cum B. Petro de Alcantara Sanctorum Catalogo adscripsit, à SSmo Clemente X. expedita.

pascitur inter lilia, excoluit Sacris in hortis pulcherrimos flores, quorum Cælestis odor alios illicio suavissimo invitaret ad studium angelicæ hujus virtutis: Hinc præter Terefiam à Jesu, Rosam de Sancta Maria, aliasque plurimas nondum albo Sanctarum aut Beararum adscripsas, exhibuit admirationi, & cultui populorum Sanctissimam Virginem Mariam Magdalenam de Pazzis, cujus ea fuit Cælestium virtutum fragrantia, ut cælestem sponsum allexerit ad illam anulo subarrhandam: tanto autem divini amoris æstu in mediis virginitatis nivibus ardebat, ut prodigiosa, & propemodum inaudita sint argumenta beatissimi incendii, quæ præbuit in excessibus mentis, quibus frequentissime colloquebatur cum Deo. Illam igitur Sanctarum numero adscribere Divini Spiritus ductu decreverat, ad solatium, & exemplum infelicis hujus seculi, cui singulare præsidium sperabat ab illa, quæ hoc ipsum sæculum virtutum suarum prodigiis illustraverat; & gratias humillimo obsequio persolvit omnipotenti Deo, qui sicut ineffabili providentia, nullis suis meritis, Ecclesiæ suæ ipsum præesse voluerat, ita reservare ei dignatus erat Sanctissimam hanc Sponsam suam supremo cultu exornandam, ut celeberrima Mariæ Magdalena Sanctitas testimonio etiam suo comprobaretur.

Contra eandem Virginitatem impugnantibus plures Virgines exhibuit Deus admirationi, & cultui populorum.

Inter eas fuit S. Maria Magdalena de Pazzis.

Hæc prodigiosa, & inaudita argumenta Divini amoris præbuit.

Clemens IX. eam decrevit canonizare.

Gratias agit Deo hanc Canonizationem sibi fuisse reservatam.

Nativitas S. Mariæ Magdalena de Pazzis ejusque illustres Parentes.

A pueritia pompas abhorret.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

ATIONI consonum, & justum reputamus, ut Romanorum gesta Pontificum, præsertim majorem Dei gloriam, & Sanctorum ejus laudes, & honorem concernentia, super quibus, eorum superveniente obitu, Literæ Apostolicae confectæ non fuerunt, illa universis Christianis pateant. Dndum siquidem fel. rec. Clemens Papa IX. prædecessor noster pie attendens, quod singulari Divinitatis consilio factum erat, ut in illo potissimum tempore, quo pessimi Veteratores, & errorum Magistri apud multas gentes, ac præsertim in septentrione bellum Religiosis Familiis indixerant, irridentes Sanctissima vota quibus perfectionis studio ducti Christiani se Divino famulatu consecrabant speciali cultu, florissent in Sacris Ordinibus quam plurimi Sanctitate conspicui, qui cæteris exemplo prælucere, & currerent in via Divinorum mandatorum, & consiliorum ad confundendam Lutheri, & sociorum insaniam, & carbones ignis super illorum capita congerendos; quoniam vero virginitatem præcipue contemnebant nequissimi hostes eo voluptatum immergi, sponsum Divinus, qui

Ad confundendam Lutheri, & Sociorum insaniam iridentium Religiosa Vota; plures sanctitate conspicui in SS. Ordinibus floruerunt.

Nunc primum impressa.

Proœmium.

Sua jentacula pauperibus distribuit.

De Christo Jesu semper loqui, aut loquentes audire cupiebat.

Recens refectos Eucharistiae Sacramento avidissime alloquebatur.

Incredibili fletu dolet de offensis in Deum.

Anno 10. Votum vocavit perpetuae Virginitatis.

Profitetur mortem potius subire, quam a concepto proposito resiliere.

Sibi matrem conciliat, ut Sanctimonialis vitam possit assumere.

Suam in proposito constantiam Patri testatur.

Ruri pauperes puellas in Christiana fide erudiebat.

Urbem repetens domi in angulo piis precibus insistebat.

Monasterium Monialium S. Joan. Equitum ut excoleretur ingreditur.

Monialium de ea praesidium.

Agris assistebat illas SS. Voluminum lectione reficiens.

Interdum vultu praefert speciem accensae Rosae.

Anno aetatis suae 16. Monasterio S. Mariae de Angelis Ord. Carmel. ascribitur. Ad crates ferreas nunquam accessit, nisi coacta praeepto superioris.

Colloquia Parentum, & Consanguineorum abhorrebat. Silentii leges servabat religiosissime. Etiam in arduis obedientissima fuit.

caepit esurienti panem suum, consueta in pauperes erogare jentaculum matutinis, & pomeridianis horis illi tributum, statim ad Sponsi Divini nuptias adulta visa est, ideoque in illius perpetuo complexu vivebat, de illo tantum loqui, vel de eo loquentes audire cupiebat, & in secretis gymnecis assiduo haerebat in contemplatione divinarum rerum: praesertim affecta mirifice erga Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, quo recens refectos avidissime alloquebatur, quasi tunc praesentia in illis frueretur Christi servatoris, qui dixit, *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem in me manet, & ego in eo.* Cum autem illius animum subibant crimina quibus offensus suum Deum audiverat, exulcerati cordis dolorem incredibili fletu protestabatur.

Anno aetatis decimo feria quinta sanctioris hebdomadae contemplata charitatem eximiam, qua se mortalibus in angustissimo Sacramento cibum Christus exhibuit, perpetuum illi munus devovit virginitatem suam; ac deinde quotiescumque a parentibus mortalis sponsi mentionem fieri audivit propemodum exanimari visa est: ac certe subituram se potius mortem profitebatur, quam unquam a concepto proposito resiliere, beatius videri sibi dicens in carne imitari vitam angelicam, quam ex carne mortalium numerum augere. Matrem ergo sollicito conciliare sibi studebat, ut ad Sanctimonialis vitam (ad quam avidissime ferebatur) liberum sibi iter indulgeret. Patri vero sancte asserbat, se potius violenta morte extinguendam, quam dimovendam a semel concepto religiosa vitae proposito.

Ruri cum degeret pauperes puellas Christianae fidei rudimentis imbuebat, ut quae libentius, & certatim confluerent singulis quibusque festis diebus, plerumque illis sudariola, & gremialia, assensiente matre, donabat, cumque nocte esset ruri pabulum hoc eximia virtutis, egerime repetebat urbem, in qua tamen solitudinem inveniebat in aedum angulo piis precibus insistens, ac sedulo satagens, ut id ipsum domestici omnes praestarent. Exinde Cœnobium Monialium S. Joannis Equitum ingressa, ut ibidem, ut assolet, aliquot annos excoleretur, ea praebuit caelestis indolis argumenta, ea charitatis, obedientiae, & humilitatis specimina, ut Moniales Sanctam illam fore, ac divae Catharinae Senensis non imparem praefagirent. Agris praesertim sollicitam operam adhibebat, illas sacrorum voluminum lectione reficiens, & ignito de rebus Divinis eloquio ad caelestem amorem erigens. Ipsa vero adeo vulnerata erat jaculis charitatis, adeo inebriata nectare Beatorum, ut vultu praeferreret Cordis incendium, ideoque accensae Rosae speciem interdum exhiberet: instar syderum illius oculi scintillarent; immo angelicae formae radii intuentes bearet.

Sextodecimo aetatis anno uberrima profusione lacrymarum a parentibus tandem extorsit facultatem religiosi habitus suscipiendi, & gaudium triumphans in monasterio S. Mariae de Angelis (cujus parietes suavissime osculabatur) ordini Carmelitarum adscripta est. Atque is in illa statim solitudine amor exarsit, ut nunquam ad ferreas crates accesserit, nisi praeepto superioris coacta: quod si aliquando a suis illam latebris abstrahebat, ad supplicium impellere videbatur; ipsorum etiam parentum, & consanguineorum colloquia, praesertim virorum, averfabatur. Praeterea mirum in modum sollicita erat, ne frustra contereretur tempus, quod divinis colloquiis consecrandum erat. Et quia *justitiae Custos silentium est*, illius leges servavit religiosissime.

A superiorum nutu ne latum quidem unguem discedebat, licet non raro imperarentur: imo etiam illa, quae in extasim raptae virgini Deus imperabat, non nisi accedente superioris

assensu, exequabatur. Sanctissimo ambitu vilium officiorum incendebatur. Paupertatis amantissima gestiebat, si quid interdum vitae necessarium illi defuisset: novam nunquam, sed magis attritam vestem quaerebat; cumque omnium se se virtutum ideam Monialibus exhiberet, iisdem interrogantibus, quo pacto religiosa vita instituenda sit, respondere solebat, eo semper spiritu vivendum, quem prima ingressus die conceperant, ac nullum privatum commodum sacri ordinis instituto praeferebatur.

Incredibili ardore animi Professionem emisit decimo septimo aetatis anno: & de claritate crecescit in claritatem usque ad perfectum diem, ut Sorores omnes Divino amore incenderentur, illarum munera obibat, domesticos labores noctibus peragens, quas plerumque traducebat in somnes, ut illa secum transigerent dies in divina contemplatione rerum. Quod si aliquando repugnantem somnus opprimeret, miro pudore suffusa, flagellis corpusculum cruentabat, & ad opus regrediebatur, sed quod in aliis fovere satagebat orandi studium, mirifice illo ipsamet virgo aestuabat, & perpetuis precibus S. Deo Ecclesiam commendabat, dicere consueta Christi sponsam non appellandam esse Sanctimonialem illam, quae inter orandum sedulo memor non esset Sponsae Divinae Catholicae Ecclesiae. Choro defuit nunquam, nisi ab aegritudine prohiberetur.

Caelestis amoris incendium in omnium animis excitare cupiebat, & ad illum perpetui stimuli erant Magdalene colloquia, perspicua ingenii acies, modestissima serenae frontis tranquillitas, prudentiae lumen illustre, & prodigiola eloquentia in sermone de rebus Divinis facilem illi aditum praebant ad animos occupandos. Sed uberio rem exercendi zeli materiem sortita est, cum illi vigesimo tertium annum agenti demandata est Tyruncularum cura, quas praesentia ipsa erigebat ad studia divina, & uno intuitu oculorum culpae alicujus conscias deterrebat, ita ut faterentur optima adolescentulae se qualibet, vel levissima labe conspersas Magdalene conspectum subire nunquam ausas fuisse. Atque adeo constans de magistrae sanctitate opinio discipularum animos occupaverat, ut ipsa (quae omnium imperfectissimam, & culpis obrutam arbitrabatur se) omni studio laboraret, quo eas ab hac mente dimoveret, ideoque perturbationes animi sui, & hostis nequissimi tentationes iisdem memorabat.

Animorum statum, & intima cujusque penetralia intuebatur; adeoque consentanea cuilibet spiritus languori remedia adhibebat, ut non solum Tyrunculas, sed plerasque alias tentationibus vexatas ejus directioni Confessarii subiceret: atque ut solo verbo serenitatem animis affererebat, ita solo nutu aliorum pervicaciam infringebat. Incredibilis erat illius pro periclitantium animarum salute zelus: & quoties ad innumeros infideles a Christi ovili devios flectebat oculum mentis, medullitis cruciabatur, atque hac cogitatio perpetuus illi erat fons lacrymarum, adeo, ut cibo refici non posset, & fletu stratum suum rigaret. Mariam Medicam Henrico IV. Galliarum Regi desponsam hortata impense fuit, ut haeresum extirpationi, & Catholicorum filiorum educationi sedulam operam adhiberet.

Ad haec incendebatur incredibili siti Martyrii, cujus delicias delibare conabatur assiduis corpusculi cruciatibus, *semper mortificationem Jesu Christi in se circumferens, ut vita Christi manifestaretur in corpore suo.* Agris adhæret assidue: de vita periclitantibus solatium, & opem afferere, in somnes noctes traducens, atque eo charitatis ardore ministrabat quovis etiam sordido morbo laborantibus, ut ex foetidissimo cujusdam ulcere vermiculos, & putredinem obstergeret, cumque lambebat putres ejusdem ulceris hiatus, exclamabat: *O quam majora passus est Jesus pro nobis.* Praeterea

Quae ipsi Deus in extasim raptae imperabat non nisi de consensu superioris exequabatur.

Paupertatis amantissima fuit.

Monialibus respondebat eo semper spiritu vivendum, quo fuerant ingressae, & Ordinis Institutum praeferebatur privato commo.

Anno aetatis suae 17. professionem emittit.

Domesticos labores noctibus peragebat, ut illa secum transigerent dies in rerum Divinarum contemplatione. Studio Orationis aestuabat.

Ajebat Christi sponsam non appellandam, quae inter orandam S. C. Ecclesiae memor non esset. Choro nunquam defuit nisi ob aegritudinem.

Divinum amorem in omnibus excitare cupiebat.

Anno aetatis suae 23. Magistra Novitiarum deputatur.

Novitiae, vel levissima labe conspersae Magdalene conspectum subire non audebant.

Animorum statum, & intima cujusque penetralia intuebatur.

Zelus incredibilis pro salute animarum.

Mariam Medicam Regi Galliae desponsam impense hortatur pro extirpatione haeresum, & catholicorum fil. educatione.

Ingens martyrii desiderium.

Assidua infirmarum cura.

Ulcera lambebat.

1670.
Crustas le-
præ similes
per sequan-
num lingit,
& ita salutem
monialibus
Infirmis do-
nat.

Quinquen-
nio panis, &
aqua illi ci-
bus fuit, pro-
ut in rubrica.

Experitur
quod Deo an-
nuente illa
inedia se tor-
queret.

Referuntur
actus incre-
dibilis poenit-
entia.

Spirituales
delicias ani-
mi sui pro vi-
ribus occul-
tabat.

Exclamans in
excessu men-
tis transiens
per claustra,
prout in ru-
brica.

De Inferno
quid dicere
solebat.

Per 8. dies à
pervigilio
Pentecostes
sensibus de-
stituta manet
in raptu, &
quid ei acci-
derit.

In extasim
raptur, dum
Symbolum
fidei recitat.

Leoni XI.
Pontificatum
prædicat, &
brevisimum.

A. 1592. fe-
ria 5. Major.
hebdomad.
participat
dolores Pas-
sonis Domi-
ni.

Per tres con-
sequentes
noctes arca-
na Divinita-
tis est intui-
ta.

terea deformes scabiei crustas quibus obtegeba-
tur corpus sororis Barbaræ de Bassis, non absimi-
les lepræ, & Mariæ Benignæ de Orlandinis foeti-
do itidem morbo, & in lepram destituro per ses-
quiannum confectæ lingendo, utrique prodigio-
sam salutem hoc eximie charitatis, & tolerantia
miraculo redonavit.

Panis tantum, & aqua cibus illi, & potus
quinquennio fuit; proximo autem biennio, Me-
dicorum iussu, modicum vinum adhibuit, ac do-
minicis diebus usa est epulis, quibus vesci sinunt
jejunii leges. Cum vero experiri voluissent moderatores, an, Deo annuente, illa se inedia tor-
queret, pro imperio compulerunt uti mitioribus
cibus, sed eam difficultatem in deglutendo experta
est, ut singultibus propemodum spiritus illi fuerit
interclusus; idcirco mirabilem tam rara absti-
nentia vitam protraherebat; nudis incedebat pedi-
bus, quamvis glacies horrida rigeret, quoad us-
que pedum usu destituta, aliena tantum ope pro-
gredi potuit, & quamvis morbi deterere illam de-
buissent, tamen tam incredibile cruciandi corpuf-
culi studio incendebatur, ut integras noctes sac-
cris in precibus vigilaret, ferreo cingulo, & ci-
litiis protereret carnem, caput spinea corona
transfigeret, & liquenti cera se interdum ustu-
laret.

Sed, quod admirabilius est, non solum om-
nes corporis cruciatus avidissime amplectebatur,
verum etiam nulla cœlesti dulcedine suum ani-
mum recreari, aut saltem clam omnibus esse di-
vinas delicias animi sui exoptabat; ideoque si for-
titer incidisset in scripta, quæ de suis visionibus so-
reres exarabant, illico ea comburebat: & oculis,
ac toto habitu oris summa modestissimi animi de-
missio, sui que contemptus mirifice promicabat,
sed frustra cœlestium charismatum dona tegere
laborabat; tantus enim in illius animo flagrabat
æstus amoris divini, ut per claustra transiens
exclamare cogereetur. *O amor, o amor non bene no-
tus, non bene redamatus, tot injuriis affectus: o
quam pauca peccata te norunt! ego peccata meum ex-
hibeo, veni ad cor meum, veni ut fovearis.* Interim
mira corporis agilitate per claustra ferebatur, di-
lacerabat vestes, & procul abigebat quicquid illius
in manus incurrisset: a felicissimo deinde mentis
exilio regressa dicere solebat, quod si blasphemis
immunis esset Infernus, illum non exhorruisset, ut
combureretur magis.

Obsequentissimo cultu venerabatur augustissi-
mam Trinitatem, quam perpetuis fere laudibus
adorabat, & illius singulari beneficio anno 1585,
a pervigilio Pentecostes per consequentes octo
dies ac noctes sensibus destituta, gavisus est in-
tuitu divinarum rerum, atque in eo rapta quo-
tidie matutinis horis divini spiritus auram sub
diversis formis accepit. In extasim rapiebatur ubi
symbolum fidei recitabat, atque hoc illi non se-
mel evenit alloquenti Alexandrum Cardinalem
Medicæ (cui Pontificatum, eumque brevissi-
mum futurum prædixit) & qui postea re ipsa
Leonis XI. nomine Pontifex Maximus renuncia-
tus est.

Eodem anno, & millesimo quingentesimo
nonagesimo secundo feria quinta, & sexta san-
ctioris hebdomadæ, similes animi excessus ex-
perta est, atque illi Christus indulset participatio-
nem dolorum, quos acerbissimos iisdem ipse die-
bus pro generis humani redemptione toleravit,
eique instrumentorum suæ Sacratissimæ Passionis
fasciculum porrexit.

Interdum per tres consequentes noctes ar-
cana divinitatis intuita est, ac subinde augustissi-
mæ Trinitatis mysterium ea facundia exposuit,
quæ humani vires ingenii superabat, ac tanto di-
vinarum personarum amore incendebatur, ut
dum inter horas canonicas laudes sanctissimæ Tri-
nitatis persolveret, exalbescere pallore niveo, &
amari æstu pene confici videretur.

Præterea cum æterno Patre eodem anno ad-
mirandum habuit colloquium de modo adornan-
di animam ante sumptionem SSmæ Eucharistiæ;
atque his profusæ in se divinitatis muneribus, ad
illud amoris incendium evasit, ut interdum ex-
clamaret: *O amor te amplius ferre non possum: amor
in te revertere! tanti amoris incapax ego sum.* Exin-
de ad gelidum fontem, vel ad putei crepidinem
manus, & brachia undis mergebat, easdem po-
tabat avidissime, illarum copiosa aspergine pec-
toris æthnam refrigerabat, nempe semel hoc
impetu charitatis acta, pendentis e Cruce reparato-
ris nostræ salutis imaginem amplectebatur, &
eamque a Cruce divulsam lacrymis irrigabat, &
sui capitis velaminibus innocens Magdalena
tergebat. Interdum os tam avide admovebat la-
teri crucifixi, ut videretur suavissimam ex illo
fonte divino ambrosiam haurire.

Non semel sponsi divini manu Eucharistico
epulio refectam, & anulo nuptiali subarrhatam,
idem sponsus sua spinea corona, impressis in ani-
ma stigmatibus, ac suo divino corde muneratus
est: & Divus Augustinus (eius felicem animum
in mentis excessu aliquando suspexit) illius cordi
*verbum aureis, caro factum est, sanguineis notis in-
scripsit.*

Statum anistarum in altera vita perpexit:
pariter spiritu prophetico dotata, ex divina re-
velatione futuros rerum eventus prænuñciavit,
& quedam in locis remotis facta, & dicta tan-
quam præsens vidit, & audivit.

Sæpe sapius manualibus, qua suendo, qua
sanctorum imagines pingendo, qua aurum scin-
dendo, simileve alias obeundo functiones, im-
plica exercitiis, repentino corripiebatur mentis
excessu, quæ fixis in cœlum palpebris, imo fene-
stris clausis, oculisque fascia velatis, tota immo-
bilis, & extatica, cœptum qualecumque eo modo
prosequeretur, & ita absolute perficiebat opus,
quasi huic unice intenta foret.

Cum autem (sicut prædictus divinitatis aman-
tissimus Augustinus) experiretur inquietum esse
cor suum donec requiesceret in Deo, conquie-
rebatur, quod incolatus ejus prolongaretur;
amoris igitur æstu felicissime contabescens, vigi-
liis, & afflictationibus corporis pene consumpta,
quem delicatioribus cibum ad illam decum-
bentem sorores afferebant, ad alias ægrotas mite-
tebat, adeoque castitatis custos religiosa fuit us-
que ad interitum, & ægreferens fororis manibus
contingi, cum vires illi non essent, quibus in
aliam strati partem converteret se, jucundius
sibi esse diceret in lecto marcescere, quam ab aliis
atingi, cumque illi mors instaret a confessariis
interrogata ingenue professæ est, nullam sibi un-
quam in animo cogitationem fuisse, quæ quid-
quam de castitatis candore delibaret; atque hunc
integerrimæ pudicitiaæ florem a Beatissima Vir-
gine indultum sibi fuisse asserbat, quæ se in ex-
tasi candido aliquando velamento operuerat, quo
protecta nullis unquam contrariis pudicitiaæ ma-
culis infici potuit.

Quinque omnino menses cum ægritudine
constans præbuit argumentum invictæ toleran-
tiæ, Sacramentis deinde refectæ, singulari animi
dimissione veniam a fororibus flagitavit, quas,
nihil ipsa mortem pertimescens, consolabatur:
spiritualem vero Patrem circa septimam noctis
horam rogavit, ut ad quiescendum pergeret, spon-
dens usque ad proximum mane superfuturam
sibi vitæ usuram. Sub interitum fororibus innuit,
ut fidei symbolum recitarent, eoque inchoato in
extasim rapta est, & sempiternæ præludia felici-
tatis illius in vultu effulserunt.

Cum animam ageret integerrima virgo, jus-
ta est a confessario præstolari quoad usque sa-
crum ipse faciens cœlesti pane moniales refice-
ret, at Magdalena, quæ usque tunc penitus ob-
mutuerat quasi reviviscens dixit, *Benedictus Deus,*

De præpara-
tione ad sum-
ptionem Eucha-
ristiæ.

Divinam
amorem ferre
ultra non va-
lens quid di-
ceret.

Quid inde
faceret.

Erga Imagi-
nem Crucifi-
xi quomodo
se gereret.

Divinus
sponsus non
semel Eucha-
ristiam præ-
beret.

Anulo, Co-
rona spinea;
Stigmatibus
eam donat.
D. Augustin.
eius cordi in-
scripsit Ver-
bum caro &c.

Statum ani-
marum in al-
tera vita per-
spexit.

Prophetiæ
dono illu-
stris.

Manualia
opera in ex-
tasi rapta
fenestris
clausis, ocu-
lique velatis
tota immobi-
lis perficiebat.

In ultima
ægritudine
delicatos
cibos sibi al-
latos mite-
bat ad alias
ægras.
Usque ad in-
teritum inte-
gerrimam ca-
stitatem ser-
vavit.

Confessario
fateatur nullâ
unquam tur-
pem habuisse
cogitationem.
D. Donum à
B. Virgine si-
bi indultum
testatur, &
quando.

Invicta tole-
rantia in
ægritudine
quinque
mensium.

Tempus
mortis præci-
dit.

Sub interitum
innuit ut fidei Sym-
bolum reci-
tetur.

Eo inchoato
in extasim ra-
pitur.

Agens animâ
obtemperat
Confessario.

Obiit die 25. Maii 1607. ætatis suæ 41.

Ad ejus feretrum ingens hominum multitudo.

Ad dexteram faciem invertit, quia sinister erat juvenis profligata vitæ.

Humili loco primo sepultum, post annum incorruptum corpus reperitur.

Translatum liquore adinstar Balsami manat, & incorruptum manat.

Processus informativi auctoritate ordinaria.

S. Congreg. SS. Rituum 1624. concedit literas remissoriales.

Die 4. Aprilis 1626. censuit constare de validitate processuum compilatorum.

Die 24. dicti mensis affectum constare devotibus. Die 2. sequentis Maii sequentia miracula approbat.

Liberatio ab ulcere.

Laborans attractione nervorum statim convalescit.

Signo Crucis Dæmonem ejicit.

Tabifica scabie infectis sanitatem reddit.

Sensu mori & integram salutem sinistri lateris reddit correptæ apoplexia.

Signo Crucis ter producto admittit ulcus, dolorem, & febrim.

Attingens stramentum, in quo Magdalena decubuit ab alio ulcere, & lethali febre convalescit.

Lethali febre correpta sibi admoveans flores Sacri Corporis appositos convalescit.

ac deinde regressis omnibus e sacro Convivio, sanctissimum animum choris cœlestibus inferendum emisit die 25. Maii anno millesimo sexcentesimo septimo, ætatis suæ quadragesimo primo expleto.

Consequenti die cum illatum Ecclesiæ fuisset Sacrum virginis corpus, vis hominum tanta confluit illius vestes incidere studiosissime, ut necesse fuerit occlusis postibus turbam aditu prohibere. Prodigiosum fuit, quod cum ad sinistram vergeret Magdalena facies, & feretrum nullo motu concuteretur, in dexteram invertit se, quia sinister illi aderat adolescens profligata vitæ, cujus aspectum nec exanimatum virginis corpus tolerare potuit.

Humili primum loco sub Ara majori sepultum est virginum corpus, quod ibidem per annum quievit incorruptum, quamvis loci humiditas vestes penitus absumpserit. Inde translatum manavit liquore suavissimo ad instar balsami, & variis languoribus saluberrimo, & in præsentia cujuslibet corruptionis expers suavissimo etiam odore fragrat.

Interim crescente fama illius sanctitatis, & miraculorum, editi sunt Processus informativi auctoritate Ordinaria; Cumque illos retulisset in Congregatione Sacrorum Rituum bo. me. Alexander Cardinalis Ursinus die decimo Februarii anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, eadem Congregatio concessit remissoriales literas, ad sumendas probationes in genere, & in specie, & Sacra Rotæ Auditoribus de more commisit discutiendam causam.

Die verò quarta Aprilis anno millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, post advectos ad Urbem processus Florentiæ compilatos, referent bo. me. Carolo Cardinali Pio, supradicta Congregatio censuit constare de illorum validitate; Deinde vigesima quarta ejusdem mensis die affectum constare de virtutibus in gradu heroico, & demum secunda Maii consequentia miracula approbavit.

Acerbissimis doloribus urgebatur soror Maria Catharina de Chellis ob ulcus, ex quo pars ossis putrefacti fuerat educta, sed fasciis à Magdalena obligata, illico a dolore, subinde ab ulcere liberata est.

Omnimoda nervorum attractione laborans Soror Fides, & lecto hærens immobilis inter acerimos cruciatus, accepta è Magdalena manibus Deiparæ Virginis imagine extemplo convalescit.

Formato signo crucis super Catharinam de Spinis dire cruciatam à Dæmone, illico in fugam egit hostem.

Sororibus Barbaræ Bassæ, & Mariæ Benignæ de Orlandinis tabifica scabie, & lepræ simillima infectis, purulenta earum ulcera lambendo, sanitatem reddidit.

Sensuum motum, & integram salutem restituit Sorori Paci de Columbini sinistri lateris apoplexia correptæ.

Destituta jam erat à Medicis Cherubina Rabatta pessimo ulcere in capite infecta, & febræ præterea, atque atrocissimis doloribus æstuans, cui tamen ulcus, dolorem, & febrim ademit, productum ter super illam à Maria Magdalena signum crucis, eademque Cherubina alio ulcere, & lethali febre confecta, jamque sacro munita oleo ferè cum morte luctabatur, cum attingens stramentum, in quo Magdalena decumbebat, saluti se restitutam extemplo sensit.

Post mortem verò (præter diuinum liquorem mire fragrantem, qui variis languoribus saluberrimus affluit e tibiis corporis Sanctissimæ hujus Virginis integri, & incorrupti) Maria de Rovani 16. jam mense lethali febre correpta, & omni salutis spe destituta, admovit sibi ad pectus fasciculum florum ob contactum Sacri Corporis salutarium, & statim in soporem facta est, & bre-

vi expergefacta profluit è strato prorsus incolumis.

Eadem Maria quadriennio post febræ molestissima, & variis morbi symptomatibus in vitæ discrimine constituta, ad tactum pulvilli, quo usata fuerat Magdalena, convalescit. Subinde febræ, & acerbissimis stomachi doloribus laborans, & duos menses lecto affixa, statim atque Magdalena tunicam superinduit, ad sanitatem revocata est; quam etiam post annum recepit, cum duos iridem menses febræ æstuasset, producto super illam signo crucis cum velo Mariæ Magdalena.

Crudelissimo stomachi dolore, & capitis cruciatu cum vertigine, & febræ Catharina de Tassis vitæ marginem attigerat, sed admota stomachi particula vestis Magdalena, repentino somno correpta, atque evigilans omni se dolore, & agritudine exemptam reperit.

Magdalena de Rondonis sexenni dolorum tormento propemodum extincta, omni certè humani remedii spe destituta, admotis corpori Magdalena vestibus, voto vix nuncupato convalescit: sicut etiam Petrus de Allis Romanus febræ, & doloribus contabescens superinducto Magdalena velo extemplo convalescit.

Cum autem jam ab illius obitu celeberrima esse cepisset Mariæ Magdalena Sanctitas, & veneratio populorum, ac ipsius intercessione patrata miracula viam illius clarificationi aperirent; formati sunt processus auctoritate Apostolica, quibus examinatis fel. rec. Urbanus VIII. Prædecessor noster, tunc suus annuus repetitis precibus dilecti filii nostri, tunc sui nobilis viri Ferdinandi Hetrurici sibi subiectæ Magni Ducis, ac dilectarum in Christo filiarum monialium dicti Monasterii S. Mariæ Angelorum, die 8. Maii 1626. hanc Dei servam Beatæ titulo insignivit, ac die 22. Augusti universo Carmelitarum ordini indulgit, ut illius officium, & Missam recitaret; die verò 15. Januarii 1628. hujusmodi indultum extendit ad universam ditionem Florentinam.

Post novissima autem Decreta ejusdem Urbani prædecessoris, die 1. Aprilis anno 1662. eadem Congregatio censuit constare de casu excepto, nempe de cultu Beatæ exhibitæ auctoritate Apostolica; die 10. Septembris 1668. cum declaratum jam antea fuisset constare de validitate aliorum processuum super his, quæ beatificationi successerunt, decrevit constare de quinque miraculis post indultam Beatæ venerationem consecutis.

Perseveravit enim corporis incorruptio cum mirabili flexibilitate quarumdam partium, in quibus caro tactu pressa cedit, & post ad pristinum redit: In manibus, & brachiis cernuntur venæ: Capilli adhuc suo fulvo rutilant colore; candorem servat caro in artubus, qui vestibus teguntur; quæ, & pium inflammant affectum, & sanctæ devotionis stimulos accendunt.

Continuavit etiam suavissimi odoris ex singulis membris, sed præcipue, & acurius ex stomacho fragrantia, tam mira suaveolentia, ut ei nec liquorum, nec florum, aut aromatum odores comparari queant: adeo ut plurimum medicorum assertionem, & testimonio constat non nisi divinitus prodire ex illo virgineo corpuscule talem fragrantiam, quæ adhuc longe suavius emanavit cum anno Domini 1663. pro solemnibus canonizatione exaratus fuit processus.

Solemni præterea ritu celebrantes beatificationem illius Moniales cenobii S. M. Angelorum (in quo ejus Sacrum corpus requiescit) divina virtute factum est, ut vas in quo oleum afferbatur, invenerint (postquam plurimum ex eo hauserant) plenum, & successive auferendo, merito hujus Elianæ Virginis (adinstar sui Patriarchæ) per integram illius celebritatis octa-

Ad tactum pulvilli Magdalena laborans molestissima febræ convalescit.

Magdalena tunicam super induens acerbissimis stomachi doloribus laborans ad sanitatem revocatur.

Per 2. menses febræ æstuans producto signo Crucis cum velo Magdalena sanitate recepit.

Affecta crudelissimo stomachi dolore, capitis cruciatu cum vertigine, & febræ, particula vestis Magdalena stomacho admota liberatur.

Sexenni dolorum vi ferè extincta admotis corpori Magdalena vestibus convalescit.

Item febræ, & doloribus tabescens superinductus Magdalena velo.

Processus auctoritate Apostolica compilati. Urban. VIII. 8. Maii 1626. S. D. titulo Beatæ insignivit.

Die 22. sequentis Aug. ordini Carmelit. indulgit illius Officium, & Missam. Die 15. Jan. 1628. d. Indultum extendit ad totam ditionem Florentinam.

Die 1. Aprilis 1662. d. Sacra Congr. censuit constare de casu excepto. Die 10. Sept. 1668. decrevit constare de quinque miraculis post indultam Beatificationem.

Perseverantia incorruptionis corporis cum mirabili flexibilitate. Continuatio suavissimi Odoris.

Longè suavior emanavit año 1663. d. m. exaratus fuit processus pro Canonizatione.

In solemnibus Beatificatione, & octava Vas à quo

oleum hauriebant numquam fuit imminutum.

Ufu d. Olei Dominus plura mirabilia patravit.

Parum d. Olei in lecyto Monasterii oleum multiplicat usque ad novam oleitatem.

Morbo guttae serena vexata in oculo dextero, & in laevo parū videns, velum Beatæ retinens, utriusque oculi perfectum visum recuperavit.

Leopoldus Imperator, alique supremi Principes, & totus Ordo Carmelitarum instant pro Canonizatione.

Clemens IX. jejunia, elemosinas, & preces ad hunc effectum indicit.

vam non imminutum fuisse, quod exacta perquisitione in Congregationibus discussum, inter præcipua Cæli de hujus Virginis beatitudine testimonia numeratum fuit, & hoc eo magis, quod ejusdem olei usu plura alia mirabilia Dominus ad suæ Sponsæ glorificationem operari dignatus est.

Inter ea priori non ab simile fuit, quod anno 1654. deficiente in mense Augusto oleo (cujus penuria tunc Monasterium illud laborabat) præfecta cellarii, Soror Charitas dicta, interno afflata instinctu, sumens parum olei jam ante per annos cælitus multiplicati, una cum altera ex monialibus Sorore Obedientia nomine, orans, & applicata hujus Beatæ Imagine, obtinuerunt ejus intercessionem tantum illius augmentum, ut qualibet hebdomada haustus pluribus mensuris, pro Ecclesiæ, & Monasterii usibus usque ad festum Nativitatis Domini sufficeret, nec imminutus est lecythus usque ad novam in Decembri oleitatem, quo quidem oleo ita multiplicato plura mirabilia patrata fuerunt.

Magdalena Angela Govina monialis in cœnobio Murattarum Florentiæ, cum per biennium in oculo dextero morbo guttae serena vexata fuisset, ita ut jam ferè omnem videndi vim amiserit; & in laevo etiam notabilem diminutionem ejusdem potentia experiretur, cum pluribus adhibitis curationibus adhuc magis visus ille imminueretur, desperans de omni humano remedio, Beatæ Mariæ Magdalena invocato nomine ejusque velum sibi transmissum retinens, statuensque firmiter se in postero, (obtena restitutionis visus gratia) jejunaturam in pane, & aqua, in ejus pervigilio, & curaturam Missæ celebrationem, cum argenteæ Imaginis appensione ad ejus sepulchrum; cum tota nocte acerbis doloribus cruciata fuisset, & paulisper quievisset, expergefacta, se utriusque oculi visivam virtutem recuperasse, intercessionem ejusdem Virginis experta est, quod expedita lectione (ad quam ante omnino impotens erat) Abbatissa ipsius comprobavit, & debitis Deo persolutis gratibus, ejusdemque Beatæ applicato velo visum magis corroborari sensit, quod divina virtute, supra naturæ vires operante, actum fuisse Medici agnoscentes testati sunt.

His, & aliis supra enarratis ejus sanctitatis coruscantibus signis, quam in cælis adeo acceptam divinæ majestati patronam humana infirmitas experiebatur, accedentibus insuper charissimi in Christo filii nostri, tunc sui Leopoldi Romanorum Regis in Imperatore electi, & charissimarum in Christo filiarum Augustæ illius conjugis, necnon christianissimæ Galliarum Reginae, ac dilecti filii nostri, tunc sui nobilis viri Ferdinandi Hetruriae sibi subiectæ magni Ducis, & dilectæ in Christo filia Victorie de Rovere magnæ Ducissæ Hetruriae, & aliorum catholicorum Principum fere omnium, & universi Carmelitarum ordinis, & monialium S. Mariæ Angelorum precibus, quibus id a dicto Clemente prædecessore summa cum instantia expetebant: auditis insuper ven. Fratrum nostrorum, tunc suorum S. R. E. Cardinalium, quibus id muneris commissum fuerat, votis, & unanimi consensu, relataque in secreto consistorio per ven. fratrem nostrum, tunc suum, Martium Episcopum Portuensem, & Sanctæ Ruffinæ Cardinalem Ginettum totius summa processus, annuentibus, & approbantibus, aliis tunc præsentibus Cardinalibus, indicta fuit ab eodem Clemente prædecessore nostro consueta jejunia, elemosinæ, & preces, ut in tanti ponderis negotio divinæ voluntatis beneplacitum clarius innotesceret. Postmodum in semipublico consistorio accersitis Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis (de quorum numero tunc eramus) præsentibusque Sedis Apostolicæ Notariis, & causarum Palatii

Apostolici Auditoribus, peractis omnibus, quæ ad hanc Sacrosanctam functionem ex Sanctorum patrum autoritate, Sacrorum canonum decretis, S. R. E. antiqua consuetudine, novorumque decretorum præscripto requirebantur, Dominica die, quæ erat quarto Kalendas Maii Pontificatus sui anno secundo, in celeberrimo Principis Apostolorum Templo, solemniter cum ejusdem S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis Romanæ Curia Prælatibus, Officialibus, & Familiaribus suis, Clero Seculari, & Regulari, ac maxima populi frequentia mane convenientibus; post repetitas trinas pro canonizationis decreto petitiones nomine ejusdem Leopoldi Regis in Imperatorem electi, per dilectum filium Jacobum tituli S. Sixti Presbyterum Cardinalem Rospigliosum nuncupatum; post sacros hymnos, litanias, aliasque preces, Spiritus Sancti gratia suffe implorata, ad honorem Sanctissimæ Trinitatis, ad Catholicæ fidei exaltationem, Christianæque Religionis incrementum, autoritate Domini nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac sua, maturaque deliberatione præhabita, divinoque sapienter implorato præsidio, de eorumdem Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe existentium Consilio, Beatam Mariam Magdalenam Sanctam esse decrevit, diffinivit, ac Sanctorum in numerum reposuit, statuens ut ab universali Ecclesia quolibet anno memoria ejus inter Sanctas Virgines die 25. Maii recoleretur, In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

His absolutis Deum Patrem omnipotentem factorem cæli, & terræ visibilibus omnium, & invisibilibus, ac D. nostrum Jesum Christum Filium Dei unigenitum, & Sanctum Paraclitum Spiritum, necnon unum Deum, unumque Dominum laudibus, precibus, & confessionibus, idem Clemens prædecessor pie veneratus, sacroque Hymno, *Te Deum* omni cum solemnitate decantato, peculiari in honorem Beatæ Mariæ Magdalena oratione precatus est, atque in primario ejusdem Templi Altari Missam celebravit cum ejusdem Sanctæ Commemoratione, omnibus, & singulis Christianis tunc præsentibus, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concessit.

Summo igitur rerum opifici, qui sua ineffabili providentia hanc Ancillam suam Christianæ reipublicæ speciali sanctitatis dono decorare dignatus est, quæ, quasi rutilans lucerna super aureum candelabrum posita, undique, suæ sanctitatis radios diffundit, innumeras dictus Clemens prædecessor persolvebat gratias, eandemque deprecabatur, ut ejusdem pia apud Deum intercessione, ipsum, ac Christianum populum in suo sancto servitio confortare, & conservare, ac ab omnibus periculis liberare dignaretur.

Ne autem de decreto, diffinitione, repositione, adscriptione, statuto, concessione, aliisque præmissis, pro eo quod ipse Clementis prædecessoris literæ, ejus superveniente obitu confectæ non fuerint, valeat quomodolibet hæsitari: volumus, & apostolica autoritate decernimus, quod decretum, diffinitio, repositio, adscriptio, statutum, concessio, aliaque præmissa a dicta die, quarto Kal. Maii suum consequantur effectum, ac si super illis ipse Clementis prædecessoris literæ sub data ejusdem diei confectæ fuissent, prout superius enarratur, quodque præsentibus literæ ad probandum plene decretum, diffinitionem, adscriptionem, repositionem, statutum, concessionem, aliaque præmissa ubique, sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Cæterum quia difficile foret præsentibus nostras literas ad singula loca, ut opus esset deferri,

4. Kal. Maii anno 2. ejus Pontificatus, eam Sanctorum catalogo adscripsit in Templo Principis Apostolorum.

Statuitur Sanctæ festi quolibet anno die 25. Maii.

In primario ejusdem Templi Altari Missam celebrat cum ejusdem Sanctæ commemoratione. Omnibus Christi-fidelibus tunc præsentibus indulgentiam plenariam concedit.

Ejusdem Pontificis gratiarum actio.

Decreti confirmatio.

Fides transcriptorum.

volumus ut earum exemplis etiam expressis manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio poe-
nalis.

Nulli ergo hominum omnino liceat hanc paginam nostrarum voluntatum, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Edit. 11.
Majis 1670.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1670. Quinto idus Maji, Pontificatus nostri Anno Primo.

✠ Ego Clemens Catholicæ
Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Franciscus Episcopus Ostien. Card. Barberinus
S. R. E. Vice-Cancellarius.

† F. M. Episcopus Tusculanus Card. Brancatius.

† Ego Uldericus Episcopus Albanensis Card. Carpinensis.

† Ego Virginus tit. S. Laurentii in Lucina Presb. Card. Ursinus.

† Ego Cesar tit. SS. Quatuor Coronator. Presbyt. Card. Facchenettus.

† Ego Alderanus tit. S. Praxedis Presbyt. Cardin. Cybo.

† Ego Fridericus tit. S. Petri ad Vincula Presbyt. Card. Sfortia.

† Ego Benedictus tit. S. Honuphrii Presbyt. Card. Odescalcus.

† Ego Aloysius tit. S. Alexii Presbyt. Cardinalis Homodeus.

† Ego P. tit. S. Marci Presb. Card. Otthobonus.

† Ego Laurentius tit. S. Chrisogoni Cardin. Imperialis.

† Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Celio Presb. Card. Santacrucius.

† Ego Jo. Baptista tit. S. Marcelli Presbyt. Card. Spada.

† Ego Franc. tit. SS. Quatuor Coronator. Cardin. Albitius.

† Ego Octavius tit. S. Cecilie Presbyt. Card. de Aquaviva, & Aragonia.

† Ego Carolus tit. Sanctæ Priscæ Presbyt. Cardin. Pius.

† Ego Carolus tit. S. Eusebii Presbyt. Cardinalis Gualterius.

† Ego Flavius tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Chisius.

† Ego Jacobus tit. S. Pancratii Presbyt. Cardinalis Franzonus.

† Ego Petrus tit. Sancti Calixti Presbyt. Cardinalis Vidonus.

† Ego Nereus tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyt. Card. Corsinus.

† Ego Carolus tit. S. Anastasiæ Presbyt. Cardinalis Bonellus.

† Ego Carolus tit. S. Susannæ Presbyt. Cardinalis Carassa.

† Ego P. tit. SS. XII. Apostolorum Presbyt. Card. de Alteris.

† Ego Cesar tit. S. Jo. ante Portam Latinam Presbyt. Card. Rasponus.

† Ego Carolus tit. S. Mariæ de Ara-celi Presbyt. Card. Robertus.

† Ego Jacobus tit. S. Sixti Presbyt. Cardinalis Rospigliosus.

† Ego Fridericus tit. S. Nicolai in Careere Diac. Card. Hassia.

† Ego Carolus Sancti Casarei Diacon. Card. Barberinus.

† Ego Decius Sancti Eustachii Diacon. Cardinalis Azzolinus.

† Ego Franciscus Maria SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Mancinus.

† Ego Paulus tit. Sancti Georgii Diac. Cardinalis Sabellus.

† Ego Sigismundus S. Mariæ in Dominica Diac. Card. Chisius.

Confirmatio quarundam Constitutionum pro Congregatione Missionis in conventu generali dicte Congregationis factarum, & à particulari Congregatione Prælatorum jussu SSmi Clementis IX. revistarum, & emendatarum, cum illarum Insertione.

II.

CLEMENS PAPA X.

Nunc primùm impressa.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis divinitus Apostolicæ servitutis officio Congregationes personarum ecclesiasticarum in Ecclesia Dei pie, sancteque institutas, uberesque bonorum operum fructus ad-

Prooemium.

spirante